

controversiæ, et scandala, tibi, quod facimus, committendum duxit, ut illic te transferas, et scripturas in folio his Litteris adjuncto exaratas, ac si quæ aliæ rogatæ fuerint a Cancellario Episcopali, tanquam illius Curie Cancellario, separet a scripturis Archivii communitatis, et ad Cancellariam ipsius Episcopi deferendas cures; quod pro tua diligentia sedulo efficies, et bene valebis in Domino.» Romæ, 19 Sept. 1625. Et exinde enumeratis omnibus scripturis pertinentibus ad Curiam Episcopalem, sic præcise respondit: « Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum censuit scripturas expressas, ac si quæ aliæ rogatæ fuerint a Cancellario Episcopali, tanquam Cancellario illius Curie, esse asservandas in Cancellaria ipsius Episcopi.» Romæ, 15 Novemb. 1625. Vide apud Pignatell., loc. cit., num. 4. (21. Quinimo potest Episcopus per Edictum præceptum facere aliis Notariis, quod exhibere debeant in Cancellaria Episcopali Acta, seu Rogitus, illorumque exemplaria spectantia ad Monasteria Monialium; Sacra Congregatio Episcop. et Regul. in una Eugubina, 31 Januar. 1596.

(22. Cancellarius Episcopi, etiamsi sit Laicus, gaudet privilegio Fori, et exemptione ab oneribus personalibus, præsertim sordidis; Sac. Congregat. Immunit. in Cervien. 18 Decembr. 1630, in Beneventana, 21 Januar. 1631, in Aquinatensi 27 Junii 1649. (23. Quamvis extra Diocesim delinquat, adhuc gaudet privilegio Fori. Ead. Sac. Congr. in Fundana 25 Novemb. 1636, lib. III Decr. Pauluc. 37. (24. Intellige tamen dummodo tempore carcerationis actualiter inserviat, Ead. Sac. Congr. in Sarzanen. 3 April 1626, ex regest. scrip. ant., pag. 100. (25. Hinc Cancellarius Episcopi et alii de ejus familia sine Episcopi licentia non sunt molestandi pro custodia portæ Civitatis. Eadem Sac. Congr. in Pisaren. 22 Junii 1630, lib. II Decret. Pauluc., pag. 51. (26. Cancellarius Curie et Mensæ Episcopalis, qui non vivit expensis Episcopi, seu non est ejus commensalis, gaudet quidem privilegio Fori, et exemptione a personalibus; sed non ab oneribus realibus, et mixtis, nisi concurrat legitima consuetudo ad ejus favorem. Eadem Sacra Congreg. in Montis Regalis 7 Septemb. 1638, lib. III Decr. Pauluc., pag. 75; in Aquinat. 23 Junii 1648, lib. IV Decr. Pauluc., pag. 59; in Forosempronien. 28 April. 1671, lib. I Decr. Altoviti, pag. 546.

(27. Cancellarius Foraneus Archiepiscopi gaudet privilegio Fori; Sac. Congreg. Immunitatis, in Firmana 13 Januarii 1632, lib. II Decr. Pauluc., pag. 67. (28. Idem decretum fuit de Cancellario Abbatis. Eadem Sacra Congreg. in una Nullius S. Mariæ de Balneo, 15 Junii 1638, lib. III Decr. Pauluc., pag. 64. (29. Cancellarius Foraneus Curie Episcopalis admittendus est ad Magistratum sæcularem, ne libertas Ecclesiastica præjudicetur, ita tamen, ut quoad pertinentia ad Officium Magistratus, non gaudeat privilegio Fori. Eadem Sacra Congregat. in Lauretana, 14 Maii 1657, lib. I Decr. Altoviti., pag.

1098; in Tudertina 14 Maii 1676, ibi pag. 1252. (30. Cancellarius Vicarii Foranei gaudet tantum privilegio Fori. Eadem Sacra Congreg. in Senogalliensi 19 Augusti 1639, lib. I Decr. Paul. p. 55; in Æsina 7 Augusti 1637, lib. I Decret. Rocci, pag. 21; in Urbeveta 8 Aprilis 1687, lib. Decret. Mart., pag. 663; in Imolen. 19 April. 1695, lib. I Decr. Vallem., pag. 183.

(31. Cancellarius S. Officii censuratus ob recognitionem Cadaveris factam in loco immuni, cessata dicta recognitione, absolvitur; Sacra Congregat. Immunit. in Narnien. 7 Maii 1678, lib. II Decret. Altoviti., pag. 1577. (32. Cancellarius, et alii Officiales Curie Laicalis facientes recognitionem corporis cadaveris præcipitati in puteo cortillis contigui habitationi Vicarii Generalis, non incidunt in Excommunicationem, attento quod Vicarius dixerit, talem recognitionem non spectare ad ipsum, sed ad Curiam Laicalem; Sac. Congreg. Immunit. in Albanen. 24 August. 1694, lib. I Decret. Vallem. pag. 140.

ADDITIONES EX ALIENA MANU.

(33. Cancellaria Apostolica, an et quomodo possit supplere in Litteris Apostolicis id quod est omissum in supplicatione, tradit Rigant. in regul. 27 Cancell. n. 76 et plur. sequent.

(34. Idem Auctor in regul. 72, fere per tot. docet quoque, in quibus Cancellaria Apostolica possit Litteras Apostolicas corrigere.

ADDITIONES NOVISSIMÆ.

(35. Cancellaria, vox barbara, usurpata olim est pro loco, ubi publicæ litteræ a Scribis Principum et Magistratum conficiuntur. (36. Hinc Cancellarius juxta Budæum dicebatur, cujus primæ erant partes videre ut nulla Principis Constitutio, nulla Sanctio, nullum Rescriptum, nulli Codicilli Regii, e Republica atque etiam a dignitate Reipublicæ, principalique non exeant. (37. Legitur quoque in Ecclesiis Cathedralibus jampridem munus Cancellarii fuisse, sigilla ad causas et negotia conferre, litteras Capituli facere et consignare. (38. In Jure vero Canonico, Cancellaria accipitur pro loco ubi acta judiciaria scribuntur; et qui præest, Cancellarius dicitur, cujus officium valde antiquum in Ecclesia esse probat Cobellus in Notitia Card. cap. 16 et 20. (39. Licet autem Cancellarius apud veteres Scriptores acciperetur pro Notario, qui inter Cancellos consistens Judicium litteras, responsa, et edicta scribebat, tamen in Jure novo frequenter accipitur pro dignitate Ecclesiastica. (40. Quando Cancellarii munus ad eam pervenerit eminentiam et prærogativam in qua hodie in Romana Curia conspicitur, non omnino constat. Ejus tamen originem discutientes tradunt post tempora Innocentii III, inventam et erectam fuisse. (41. Cancellarii munus tunc exercuisse constat privatæ sortis homines, sed probitate et eruditione spectatissimos. (42. Progressu temporis sub Bonifacio VIII, dignitatem Cancellarii uni ex Cardinalibus tributam indubitatum est. (43. Cardinalis eo munere fungens non dicitur

Cancellarius, sed Vicecancellarius. (44. Credit verisimilius Cardinalis de Luca, sic dici cœpisse, quum dignitas Cardinalitia ad tantum fastigium elevata est, ut non videretur dignitati Cardinalitiæ congruere assumere officium inferius, sive Prælatitium, quod tamen provisionaliter, seu jure ejusdem commendationis per Cardinalem administrari sit incongruum, quemadmodum et in munere Datarii praxis docet. (45. Vicecancellarius habet fixum titulum Cardinalitium, scilicet Ecclesiæ Collegiæ S. Laurentii in Damaso. (46. Primaria et gravius Sedis Apostolicæ negotia, publica et solemnia, qualia sunt Consistorialia, per Vicecancellarii manus transeunt, adeo ut is dicendus sit cum quadam proportionem Cancellarius Papæ. (47. Plures habet Vicecancellarius Officiales, quos inter primarius est ille qui Cancellariæ Regens dicitur, qui revidet Bullas expeditas et promulgatas, et si quis error irreperit, eum corrigit. (48. Cæteri Vicecancellarii Officiales Prælaturam annexam habentes, sunt Præsidentes de majori, vel minori Parco, ita dicti a loco Cancellariæ, in quem conveniunt, qui vulgo Parcus dicitur. (49. Prælati de majori Parco Cancellariæ quoddam quasi tribunal constituunt, in quod collegialiter convenientes decidunt dubia, quæ oriri contingit super litterarum formula, vel clausulis et Decretis in eis adficiendis, ac etiam super emolumentorum sive jurium solutionibus. (50. Prælati de minori Parco Cancellariæ exiguum habent jurisdictionem, in id unum intendentes, ut Bullæ ferantur et tradantur Prælati de majori Parco. (51. Scriptores et Abbreviatores, aliique expediendis in Cancellaria Romana litteris præpositi, omnes participant in juribus illis et emolumentis, quæ Taxæ Can-

SUMMARIUM.

1. Candelarum benedictio in die Purificationis B. M. V. et earum dispensatio inter Parochiales functiones connumerantur, ac proinde ad proprios Parochos spectant. — 2. Ipsarum tamen Candelarum benedictio, et distributio potest regulariter fieri in omnibus etiam Ecclesiis Collegiatis, tam sæcularibus, quam Regularibus. — 3. Candelas benedictas in

(1) Romanum Antistitem in Ecclesia universali Primatum habere, fidei dogma est tenendum. Atqui hinc consequitur ipsi primario competere jus de beneficiis disponendi ac concedendi. Et quamvis Episcopis hanc indulserit potestatem, tamen ipsis ita concedere non potuit illam facultatem, ut amplius vel restringere vel immutare non potuerit. Neque ratione tantum universalis administrationis primatialis potuit Pontifex ordinationes majorum, uti loquitur Petrus de Aliaco, et electivarum Dignitatum, ac collationes aliorum Beneficiorum sibi ac Sedi Apostolicæ reservare, verum etiam ex speciali causa, ratione materiae subjectæ; inferiores nimirum electores, ac ordinarii Collatores in electionibus et collationibus jure abutebantur suo. Sunt et aliæ rationes ac causæ quibus moti fuere Pontifices ad reservationes faciendas quas præ cæteris expendit illustratque Rigantius Com. in Rubric. Reg. I. Cancell. Falsum ergo est inprimis Regulas Cancellariæ juri

cellariæ Apostolicæ communiter dicuntur. (52. Horum jurium auctorem fuisse Joannem XXII, patet ex ejus Extravagante, quæ incipit, *Quum ad Sacrosancta*. (53. Habet Vicecancellarius sive Cancellaria quasdam a Pontificibus Regulas, juxta quas ipse Vicecancellarius, ejusque Officiales negotia ad Cancellariam spectantia, nec non litteras necessarias, gerere et expedire debent, quæ propterea Regulæ Cancellariæ vocantur. (54. Hæ Regulæ perpetuæ non sunt, sed morte Pontificis extinguuntur. (55. Ideo singuli Pontifices altero suæ Assumptionis die eas de novo evulgant, idque nonnunquam novis Regulis additis, vel antiquis immutatis, vel etiam subinde aliquibus expunctis et omissis. (56. Regulæ Cancellariæ Juri Novissimo merito accensentur; nulla enim in Decretalibus Gregorii IX, aliisque Collectionibus Corpori Canonico inclusis, earum mentio occurrit. (57. Comptum est primitus, et usque ad tempora Nicolai V, Regulas Cancellariæ unice pene respexisse formam expediendi litteras et judicia in Cancellaria reddenda. (58. Sed quemadmodum progressu temporis hæ Regulæ a Romanis Pontificibus sensim, et diversimode auctæ fuerunt, ita ad eum statum sunt perductæ, ut etiam ad reservationes Beneficiorum, similesque materias extra Cancellariam se tandem extendant. (59. Hæ Regulæ Cancellariæ juxta indubitatum et notoriam praxim nihilominus non habentur ut leges generales, mox ut in Cancellaria Romana stylo Curie consueto fuerint publicatæ; (60. sed omnis earum obligandi efficacia desumenda est ab earum in aliis Provinciis et Regnis receptione et Regio placito. (61. Hinc notorium est in una Provincia plurium, in alia pauciorum istarum Regularum Cancellariæ usum esse (1).

CANDELA.

die Purificationis B. M. V. ad ædes sæcularium Parochi transmittere non debent, sed juxta laudabilem, et observatam ab Ecclesia universali consuetudinem, in Ecclesia populus eas recipere tenetur. — 4. Benedictio et distributio Candelarum, Cinerum, et Palmarum, absente vel impedito Episcopo, pertinet non ad Hebdomadariam, sed ad primam Dignitatem. — 5. Episcopus non debet prætermittere dare Can-

Principum et Ordinariorum derogare. Item falsum est istas Regulas legis generalis non habere vim, statim ac a Romana Curia publicantur; namque amplius dubitari nequit Regulas post novi Pontificis confirmationem obligare, etiamsi nondum sint publicatæ. Id enim probatur ex ipsis Præmissis Regular. verbis ubi dicitur: *Ex tunc, licet nondum publicatas. . . . . observari voluit*. Probatur quoque ex consuetudine optima legum interprete, usus enim obtinuit ut Episcopi nullatenus audeant conferre beneficia in illis Regulis contenta, cum Regulæ sint decreto irritante munitæ. Novimus vero Regulas istas ubique vim obtinere, sed id quoque novimus non ideo vi carere quia diversis in Regnis non acceptantur, sed quia his derogatum est per pacta, seu uti vulgo dicuntur *concordata*, convenia Romanos Pontifices inter et potentissimos Europæ Principes. (Edit. Cast.)

delas in die Purificationis B. M. V., et non debent recipi de manu Syndicorum, vel aliorum Laicorum, sed Episcopi. — 6. Ideoque provideat Episcopus expensis propriis de quantitate Cerae pro congrua distributione juxta solitum. — 7. Nec gravet Parochos pro aliqua insolita contributione. — 8. Ubi tamen facultates Ecclesiae non suppetunt, datur facultas Episcopo diminuendi pondus. — 9. Candela benedicta debet Episcopo ministrari a prima Dignitate. — 10. Et Candelam ab Episcopo accipere debet ante omnes, etiam ante Vicarium, qui Candelam Episcopo ministravit. — 11. Episcopo distribuite Candelas, Cineres, et Palmas, preferendus est ille, a quo Episcopus praedicta recepit, postea Dignitates, et Canonici sacris vestibus induti, et ante omnes Vicarius Generalis. — 12. In distributione Candelarum, Cinerum, Palmarum, et similium supra omnes alios, etiam supra Vicarium Generalem preferenda est illa Dignitas, vel Canonicus, a quo Celebrans recepit Candelam, Cinerem, Palmam, et similia, postquam immediate Vicarius Generalis in praemissis omnibus anteposendus est. — 13. Candela, et Palmæ dantur Vicario Generali ante Canonicos, et Dignitates, exceptis iis, qui cum Paramentis assistunt Episcopo in Sede Pontificali existenti. — 14. Nam hujusmodi Parati praecedunt Vicario Generali non obstante consuetudine in contrarium. — 15. Et tunc sunt thurificandi ante Vicarium. — 16. Nec Candela quatuor accendi, nec duo Cappellani assis-

(1. Candelarum benedictio in die Purificationis B. M. Virginis, et earum dispensatio (1) inter Parochiales functiones connumerantur, ac proinde ad proprios Parochos spectant; Sac. Congreg. Rituum in Alatrina 5 Mart. 1633. (2. Ipsarum tamen Candelarum benedictio, et distributio potest regulariter fieri in omnibus etiam Ecclesiis Collegiatis, tam Saecularibus quam Regularibus; Sac. Congregat. Rituum in Ostien. Curiae 28 April. 1607 (2). (3. Candelas benedictas in die Purificationis B. M. Virginis ad sedes saecularium Parochi transmittere non debent, sed juxta laudabilem et observatam ab Ecclesia universali consuetudinem in Ecclesia populus eas recipere tenetur; Sac. Congreg. Episcop. et Regul. in Fulginensi 31 Januarii 1581; in Triventina 26 Mart. 1585; in Castriduranti. 9 Januar. 1587; in Spoletana 14 Januarii 1633 (3).

(4. Benedictio et distributio Candelarum, Cinerum et Palmarum, absente vel impedito Episcopo, pertinet non ad Hebdomadariam, sed ad primam Dignitatem; Sac. Rituum Congregat. in Pisaurien. 12 Martii 1609. (5. Episcopus non debet praetermittere dare Candelas in die Purificationis B. M. V. et non debent recipi de manu Syndicorum, vel aliorum Laicorum, sed Episcopi; Sac. Congreg. Episcop. et Regul. in Hostunen. 22 Januar. 1577; et in Hieracen. 22 Januar. 1577, et 10 Januarii 1653. (6. Ideoque provideat Episcopus expensis propriis de quantitate Cerae pro omni congrua distributione, juxta solitum; eadem Sac. Congreg. in Nicoterana 1 April. 1596. (7. Nec gravet Parochos pro aliqua insolita contributione; eadem Sac.

(1) De Candelarum hoc die benedictione, distributione, atque utriusque ritus antiquitate, vide Meratum ad Gavantum. (EDIT. BARBIEL.)

(2) Nec mirum; nam benedictiones et distribu-

tere debent ad Missam Vicarii Generalis. — 17. Candelas qui distribuit, detecto capite distribuere debet. — 18. Candela, in Missa sunt accendendae, nec ante finem Missae sunt exstinguendae. — 19. Parochis ad funus intervenientibus, sive associatis, sive non ab aliis Canonicis ejusdem Parochiae, distribui non debet Candela major illa, quae datur Superiori Regularium associato ab aliis Fratribus. — 20. Candela eadem accensa in associatione Cadaveris, deservire possunt, stante consuetudine, etiam in ejus tumulatione. — 21. Residua cerae, quam pii Locum de suo impendunt in pauperum sepultura, nemo sibi vindicare potest. — 22. Potest tertia pars Candelarum extincta deferri, si alio pio usui inservire debet. — 23. Servanda consuetudo circa Abbatem qui mittit Crucem Ecclesiae suae. — 24. Haeres defuncti pro funere ad libitum accipere potest cerae quantitatem. — 25. Ad quem spectant partes residuae Cereorum, quae a Parochianis die commemorationis omnium Defunctorum deferuntur in Ecclesiam Parochialem. — 26. De Candelarum usu in Baptismi collatione. — 27. De antiquo Candelarum usu. — 28. In Sacrificio Missae quomodo et quae adhibendae. — 29. Candela benedicta ad quosnam usus inservire debeant. — 30. De Cereorum usu in funeribus. — 31. In Dedicatione Ecclesiae. — 32. In extrema Unctione. — 33. In Matutinis Tenebrarum. — 34. De Cereis Paschali.

Congreg. in Hieracen. 13 Januar. 1578. (8. Ubi tamen facultates Ecclesiae non suppetunt, datur facultas Episcopo diminuendi pondus; eadem Sac. Congreg. in Adrien. 12 Martii 1623.

(9. Candela benedicta debet Episcopo ministrari a prima Dignitate; Sac. Congr. Rit. in Brixien. 28 Martii 1616. (10. Et Candelam ab Episcopo accipere debet ante omnes, etiam ante Vicarium, ille, qui Candelam Episcopo ministravit; eadem Sacra Congreg. in Lacerina 15 Junii 1608. (11. Et iterum eadem Sac. Cong. in causa S. Marci, 5 Mart. 1633, censuit quod Episcopo distribuite Candelas, Cineres et Palmas, preferendus est ille, a quo Episcopus praedicta recepit, postea Dignitates et Canonici sacris vestibus induti, et ante omnes Vicarius Generalis; (12. et eadem Sacra Congregat. in Vulterana Terrae Gualdi 5 Mart. 1633, declaravit, quod in distributione Candelarum, Cinerum, Palmarum, et similium, supra omnes alios, etiam supra Vicarium Generalem, preferenda est illa Dignitas, vel Canonicus, a quo Celebrans recepit Candelam, Cinerem, Palmam et similia, postquam immediate Vicarius Generalis in praemissis omnibus anteposendus est.

(13. Candela et Palmæ dantur Vicario Generali ante Canonicos et Dignitates, exceptis iis, qui cum Paramentis assistunt Episcopo in Sede Pontificali existenti; Sac. Congregat. Episcop. et Reg. in Bisignan. 16 Mart. 1600. (14. Nam hujusmodi Parati praecedunt Vicario Generali, non obstante consuetudine in contrarium, ut resolvit Sac. Rit. Congregat. in Lauretana 6 Septemb. 1603;

tionem Candelarum, Cinerum, etc., non sunt de jure mere Parochialibus. Ead. Sac. Congr. Rit., 40 Decembr. 1705. (EDIT. BARBIEL.)

(5) Ad aegrotos tamen mitti possunt. (ED. BARBIEL.)

in Alexandrina 15 Martii 1606; in Casalensi 5 Julii 1614; et in alia Casalensi 25 Septemb. 1621, ubi resolutum fuit: « Praecedentiam competere Dignitatibus et Canonicis paratis supra Vicarium Generalem, neque allegatam consuetudinem, imo verius abusum illi suffragari. » (15. Et tunc sunt thurificandi ante Vicarium; eadem Sac. Congreg. in Equitaniensi 3 Augusti 1602, et in Tiburtina 6 Mart. 1610. (16. Nec Candela quatuor accendi, nec duo Cappellani assistere debent ad Missam Vicarii Generalis; Sac. Congreg. Rituum 7 Augusti 1527. (17. Candelas qui distribuit, detecto capite distribuere debet; Sac. Rit. Congreg., 18 Julii 1656. Qui autem habet privilegium gestandi Mitram, eas distribuit stando cum Mitra in capite; ead. Sac. Cong., 18 Februarii 1650 (1).

(18. Candela in Missa sunt accendendae, nec ante finem Missae sunt exstinguendae; cap. Litteras 14, de Celebrat. Missar. Candela quae inservit pro Missa et aliis Divinis, non sint tam parvae magnitudinis, quae non deceat Majestatem Divinam; Concil. Mediolanen. 1, part. II, tit. Communia ratione Divinorum Officiorum, ibi: « Candela et Cerei in Missa et aliis Divinis Officiis, ea exiguitate ne adhibeantur, quae in tanto Mystero dedecet, et adstantibus offensionem offerre possit. » (19. Parochis ad funus intervenientibus, sive associatis, sive non ab aliis Canonicis ejusdem Parochiae, distribui non debet Candela Major illa, quae datur Superiori Regularium associato ab aliis Fratribus; Sacra Congreg. Concil. in Novarien. Funerum 15 Martii 1704, ubi pro oppido Varalli propositis variis dubiis, tertium erat: « An Parochis intervenientibus, sive associatis sive non ab aliis Canonicis ejusdem Parochiae, distribui debeat Candela major illa quae datur Superiori Regularium, associato ab aliis Fratribus? » Et fuit responsum: Ad 3 Negative, apud Monacell., part. II, tit. 13, formul. 1, sub num. 92. Et differentiam quantitatis Candelarum pendere ab arbitrio haeredum, aut aliorum distribui mandantur, decrevit Sacra Congregat. Episcop. et Regul. in Cassanen. 5 Maii 1617, et in Placentina 16 Decembris 1661, referentibus D. Ursaja, tom. I, part. II, discept. 15, num. 23; Panimol. decis. 1, annot. 10, num. 20; Matthaeuc. Offic. Cur. cap. 20, n. 4.

(20. Candela eadem accensa in associatione Cadaveris deservire possunt, stante consuetudine, etiam in ejus tumulatione; sic Sac. Congreg. Concil. in Tiburtina 12 Maii 1685, in responsione ad 4 dubium conceptum his verbis: « Quarto. An servanda sit consuetudo, quod in funeralibus eadem faculae, seu intorticia, quae fuerunt accensa in associatione Cadaveris, deserviant, et reaccendantur circa feretrum in Ecclesia, in qua sepeliendum est Cadaver?

(1) Adverte, Ceremoniale Episcoporum libr. II, cap. 19, § 10, prohibere, ne Episcopus Candelas mulieribus distribuat. Alteri tamen celebranti permis-

Ad quartum: Affirmative. » Ita refert Panimol., decis. 161, in fine.

ADDITIONES AUCTORIS.

(21. Residua illius cerae quam aliqua Confraternitas, vel locus Pius impendit de suo in sepeliendis pauperibus gratis, nec a Parocho, nec a quocunque alio praetendi possunt, nisi subsit fraus aliqua; Sac. Congregat. Episcop. et Regular., 22 Novembris 1588, 11 Mart. 1578; 21 Aug. 1606, et 15 Mart. 1616.

(22. Licet haeredibus Cadavera Defunctorum ad tumulum associari facere intorticiis, et Candelis extinctis, offerendis Confraternitatibus pro associatione SS. Sacramenti, aut pauperum ad sepulturam, dummodo eorumdem cereorum saltem duplum accensum deferatur; unde si ex extinctis deferuntur duo, ex accensis saltem debent esse quatuor; Sac. Congreg. Episcop. et Regul., 14 Octob. 1698.

(23. Servanda est consuetudo circa Candelas, quas praetendit Abbas, dum impeditus ad funera mittit Crucem Ecclesiae suae, donec aliter declaretur; Sac. Congr. Episcop. et Regul., 19 Apr. 1641.

(24. Haeres defuncti pro funere ad sum libitum accipere potest quantitatem cerae; Sac. Cong. Episc. et Regul., 1 Maii 1617.

(25. Partes residuae cereorum, seu intorticiorum, quae a Parochianis in die commemorationis omnium fidelium defunctorum deferuntur in Ecclesiam Parochialem, ibique super sepulcra, aut Altaria, durantibus divinis officiis, accensa permanent, spectant ad Parochum, nisi obstet consuetudo, aut de contraria mente deferentium constet; Sac. Congreg. Episcop. et Regul., 26 Januar. 1638. Supradicta Decreta referuntur a doctissimo P. Cavalieri, in Agenda Defunctorum.

ADDITIONES NOVISSIMAE

(26. Neophytis olim Candelas, sive cereos in manibus traditos fuisse refert Cyrillus Hierosolymitanus, Catech. 1, nupt. (27. Gestationem Candela inter Baptismi caeremonias quoque reponit S. Gregorius Nazianzenus, Or. 4, de Baptismo, ex quo etiam Baptismum luminum nomine appellare non dubitat. (28. Candela in Baptismo accenduntur vel in signum laetitiae, vel ut demonstraretur ipsas significare Spiritum Sanctum. (29. Candela septem diebus, quemadmodum veste candida, Neophytos olim usos fuisse, clare expressit Alcuinus, de Divinis officiis, c. de Sabbato in albis. Quod indicare videtur, Baptizatos, extinctis peccatis praeteritis, columna Candela illuminata, id est innocentia praecedente, ad Ecclesiam semper esse duccendos. (30. Ex quo ritu profluit, ut hodie quoque Sacerdos det Neophyto vel Patrino Candelam accensam, dicens: « Accipe lampadem ardentem, et irreprehensibilis custodi Baptismum tuum, serva Dei mandata, ut cum Dominus venerit ad nuptias, possis

sum est, ut ad cancellos, non tamen ad altare populus utriusque sexus Candelas, et Palmas, etc., distribuat. (EDIT. BARBIEL.)